

Membranam. In q̄ scribas. Retexens: Diligentius legendo explicās. Scriptorum. Tū poeta
rum: tum alioḡ. Verū cum scriptorem dicimus p̄ quandā excellentiam poetā itelligimus. Benī
gnus. Indulgens nimiū uino & sōno. Dignum sermone. i. dignum q̄ mandet̄ satyris: qual sermo
nes appellat. Quid fiet. Sunt q̄ legant: si raro scribis: & nō sic: & postremo adiungāt: quid fiet.

Ab ipsis saturnalibus. In q̄bus magna erat potandi copia. De saturnalibus autē dicemus in eo
uersu. Age libertate decēbri: quando ita maiores uoluerunt utere. Sobrius. q̄si iccirco fugisti ut

sobrietatē obseruares. Quid ḡ fiet post
q̄ ab urbāis saturnalibus rus fugisti? nō
ne dices aliquid dignū promissis. Nam
sunt seruāda quæ de sermonibus scribē
dis promissisti. Incipe. Urget tacentem

Nihil est. Nullā potes excusationē af
ferre. Nec ē q̄ culpam in calamos tranf
feras q̄ tibi non inseruiant. Immeritus
la. q̄ iniuria accusas parietē quod scri
pta non suscipiat. Natus. Fabricatus.

Iratis. idest aduersis. Habebant at̄ anti
qui parietes iuxta lectū cara illitos: ut si
qd̄ in mentē uenisset illic añ notarent q̄
memoria laberet. Dicit ergo parietē na
tum diis & poetis iratis: qm̄ nihil in eo
notet poeta. Atq̄ uultus. Nā pferebas i
uultu nescio qd̄ quo multa de te p̄mit
tere uidebaris. Minantis. i. promitten
tis. Dixit autem minātis: ut ostenderet
nescio qd̄ elationis atq̄ magnificentiae
in suis pollicitatiōibus: ut oīs timiditas
procul abesse uideret. Tepido. nā in
mense decembri aprici queruntur agri.

Quorsū p̄ti. Quasi dicat: quē ad finē
Platona menā. cōgerere multos e pla
tone multos ēt ex menādro libros. Nā
satyras scripturus utriusq̄ comediæ ue
teris. f. & nouæ poetas imitari oportuit
pp̄ qd̄ Menandrū dixit & eupolim. Di

xit & Archilochum pp̄ inuehendi uehementiā. Sed neq̄ istis cōtentus erat: nisi ex diuina Platōis
philosophia grauitatē sententiarū depromeret. Inuidiā p. p. u. r. Mordacissima iuectua: ut sit sc̄
sus: Tu p̄p̄ea non scribis: q̄ cum uideas inuideri studiosis uis uirtutem relinq̄re: ut inuidiam a te
amoueas. Siren. de sirenibus iādudū. Harum noīa uaria ponunt. Ergo p̄ter id quod dictū est sūt
qui dicant harū trium noīa esse: parthenopen: leucosiam: & lygiam: sed hic p̄ cupiditate. Ergo aut
deponendæ sunt cupiditates & desidia: aut deponendæ uirtutes: quas iā aggressus eras. Optime
ergo rō damasippi & iustissima reprehensio: Sed suo cōsueto acumine ridet hunc poeta tanq̄ qui
nō uita & moribus: sed solis uerbis philosopharet. Ergo ridiculum illi ad iis premiū pro optimis
preceptis optat ut. f. illum tōsore donēt quo prolipsæ barbæ molestia liberetur. Nā huiusmodi
philosophi seu potius phiæ ostentatores & simulatores barbā promittebant: & cæterū corpus ne
glectum apparere uolebant: ut sp̄etiē quandā cōtinentissimi seuerissimiq̄ uiri præ se ferrent. De
q̄bus Iuuenal. Ispida mēbra quidem & dura p̄ brachia setæ promittūt atrocē animū. Damasippū
at̄ istū mercatorē fuisse ferunt. Verum cū mercatura ifeliciter usus oīa amisisset: ac ex sūma rerū
desperatione se in fabritiū fontē uel ex fabritio ponte p̄ncipaturus eēt a stertinio stoico longo ser
mōe psuasus & mortis cōceptæ cōsiliū deposuit & stoicæ discipline se dedit. Verū si diligentius
poetæ in eū dicta aduertamus m̄lto plus uanitatis q̄ solidæ sapiæ. in hoīe fuisse cognoscemus: ut
sit ex iis quos ultra sauromatas Arpinas ille satyrus fugiēdos censeret quotiēs aliqd̄ de moribus
audēt Et curios simulāt & bacchanalia uiuūt. Ad mediū ianū. Ad mediā mercaturā. Nā ianū mer

f Ic raro scribis: ut toto nō quater anno
Membranā poscas scriptorū q̄q̄ retexēs
Iratu tibi: quod uini somniq̄ benignus
Nil dignum sermone canas. qd̄ fiet? ab ipsis
Saturnalibus huc fugisti: sobrius ergo
Dic aliquid dignū promissis. incipe: nil est.
Culpantur frustra calami. imeritusq̄ laborat
Iratis natus paries diis atq̄ poetis:
Atq̄ uultus erat multa & præclara minantis:
Si uacuū tepido cœpisset uilula tecto.
Quorsum pertinuit stipare platōa menādro
Eupolin archilochū comites educere tantos?
Inuidiam placare paras uirtute relicta?
Contēnere miser. uitanda ē improba siren
Desidia: aut qcquid uita meliore parasti:
Ponēdū æquo aīo. dii te damasippe deæque
Verum ob consiliū donent tonsore: sed unde
Tam bene me nosti? postq̄ oīs res mea ianū
Ad medium fracta ē: aliena negocia curo
Excussus propriis. olim nā quærere amabā:

Sba
Dama
Sipi

scriptor

parietes

pho
Menand'

Succuba

Damasippus

Ianus

2/2